

استراتژی بازدارندگی در باره چالش بزرگ!

تقی روزبه

به فاصله اندکی پس از سخنرانی خاتمی در دانشگاه تهران (که تمامیت خواهان آنرا شرکت درمیتینگ ملی-مذهبی های قلمداد کردند) و نیز پس از مطرح شدن استراتژی بازدارندگی ازسوی اصلاح طلبان، جناح تمامیت خواه اولین نماینده از لیست پرونده سازی شده ۶۰ نفره مجلس شورای اسلامی را، بدلیل سخنان پیش از دستور این نماینده در مجلس بازداشت کرده و بزندان اوین منتقل کرد. و برای آنکه در مقطع کنونی، قدرت نمائی بیشتری کرده باشد، برخلاف روال موجود و مورد توافق قرار گرفته، حتی لازم هم ندید این تصمیم خویش را با انجام تشریفات تاکنونی از مجرای هیأت رئیسه به اطلاع مجلس برساند. بویژه آنکه برخی از نمایندگان مجلس، توقف ابلاغ چنین احضاریه هایی ازسوی هیئت رئیسه به نمایندگان را از مصادیق استراتژی جدیدانسته و حتی فراتر از این نماینده ای مدعی شده بود که عدم بازداشت دادفر را باید از نتایج استراتژی بازدارندگی بشمار آورد!

بنابراین میتوان گفت که اقدام به دستگیری در مقطع زمانی موجود و بویژه نحوه آن، ازسوی جناح جاکم حاوی پیام روشنی است. پیام مزبور را باید به چالش طلبیدن استراتژی بازدارندگی دانست تا مبادا اصلاح طلبان و یا دانشجویان و مردم نسبت به تأثیر آن امید به بندند. بنظر نمیرسد که تدوین کنندگان استراتژی جدید بازدارندگی، تصور به چالش طلبیدن شدن آنرا در چنین فاصله اندکی بذهن خویش خطور داده باشند.

واقعیت آنست که استراتژی نوین نه فقط درعرصه حوزه نظری و منطقی در برابر سوال بی پاسخ مانده چگونگی پیشروی از طریق قانون، و دربرابر حریفی که با اقدامات فراقانونی در پوشش قانون، قانون را صرفا معادل تفسیر و برداشت خود میدانند، و با اعمال زور این تفسیر را تحمیل میکند، قرار دارد، بلکه مهمتر از آن درعمل بدلیل موهوم بودن ظرفیت های استفاده نشده قانونی و دخیل بستن به چنین ظرفیت هائی، با چالش و آزمون بزرگی مواجه است

درنشست فوق العاده نمایندگان فراکسیون اکثریت مجلس حول دستگیری نماینده همدان، پیشنهادات گوناگونی از استفعاء و تحصن تامذاکره با رهبری مطرح گردید. کروی-که درعربستان بسر می برد- لازم دیدتا درتماس تلفنی نمایندگان را به آرامش دعوت کند. بهزاد نبوی، درسخرانی پیش از دستور خود، کناره گرفتن را برخلاف امنیت ملی و مصالح نظام تلقی کرده است. تمامیت خواهان نیز با وقوف به تشدت و محتوای واقعی اقدامات اصلاح طلبان، بر دامنه تهاجمی خویش می افزایند.

اما استراتژی اصلاح طلبان تنها در برابر اقدامات تمامیت خواهان نیست که به چالش طلبیده شده است، بلکه قبل و بیش از آن دربرابر اقدامات خود اصلاح طلبان نیز به چالش طلبیده شده است: پیش از این اصلاح طلبان در توضیح این استراتژی و تفاوتش با استراتژی آرامش فعال گفته بودند، طرح های مجلس را بی توجه به ایرادات شورای نگهبان وبدون مات و کدر کردن آنها به تصویب خواهندرساند تا اقلا درنزد مردم نسبت به قولهایی که داده بودند روسفید باشند، اما نگاهی به مصوبات اخیر مجلس درمورد ممنوعیت استفاده از ماهواره ها، و یا مصوبه مربوط به هیئت منصفه دقیقا خلاف آنرا نشان میدهد. درمورد منع استفاده از ماهواره ها، همان مصوبه مجلس

چهارم با اندک تغییرات شکلی و حفظ کامل جوهر آن تصویب شده و باین ترتیب مشروعیت ناشی از تصویب مجلس ششم را کسب کرده است. بر همین اساس وزارت کشور ملزم شده است، پس از اخطار کتبی به جمع آوری ماهواره‌ها بپردازد. و بدیهی است که با قاطعیت بیشتری مورد اجرا قرار گیرد. در مورد هیئت منصفه، این هیئت برخلاف مدعیان جامعه مدنی و شعار ایران برای ایرانیان، اولاً شامل شرط مسلمان بودن است و ثانیاً عملاً و رسماً (اگر از سد شورای نگهبان بگذرد و مورد عمل هم قرار گیرد) زیر نظارت و کنترل هیئت‌های وابسته به دولت تشکیل خواهد گردید. و حال آنکه میدانیم فلسفه تشکیل هیئت منصفه بعنوان وجدان جامعه در مورد جرائم سیاسی و مطبوعاتی، دفاع از حقوق ملت در برابر دولت است.

بنابراین از استراتژی‌ی که هنوز مرکبش خشک نشده با چالش‌های داخلی و بیرونی توسط عملکرد خود اصلاح طلبان و تمامیت خواهان، برای گشایش بن بست کنونی چه انتظاری میتوان داشت؟